

•••

на креватчето ми
в родилния дом
вместо номер висеше табела
ОСЪДЕН НА СМЪРТ ЧРЕЗ ЖИВОТ

ЖИВОТЪТ МИ БЕ КРАТЪК НО ИНТЕРЕСЕН

аз съм
окоето на червея
и съзерцавам стомаха
на рибата която
се пържи
в тигана

всеки момент очаквам да се
пръсна

вълнуващо
нали

ВСИЧКО ЗАПОЧНА ОТ КОТКАТА

веднъж изритах котка
скитница бездомна

преметна се във въздуха
оттам ме срещнаха
очите ѝ
в които нямаше ужас
а само недоумение

после се затътри към храстите
с влудяващото примирение
на дрипав скитник
комуто са отказали
къшей хляб

оттогава е всъщност
дупката в гърдите ми
която зее като празна яма
и през нея преминават
ветровете бурите и градушките
но никога слънцето

КАКВО ЛИ ТОЛКОВА

в градинката
на пейката
са накацали птици

бърборят превъзбудено
заливат се от смях

мина ли покрай тях обаче
млъкват внезапно
споглеждат се многозначително
и наместват очилата си

някои са с очила

какво ли толкова съм сторил
и какво ли искат
да ми кажат

ДЪРВЕТАТА И ПТИЦИТЕ

дърветата са грешници
отправлящи молитва
на колéне
с ръце прострени към
небето
а
птиците са ангели
които кацат да прощават
греховете им

ДЯДО И ВНУЧЕ

седят на пейката
костелива длан
върху крехко рамо

детето издига глас развълнувано
старецът благодари на Господ
с влажни очи

ДЯДОВАТА КЪЩА

ти знаеш ли къде е
дядовата къща

там лятото зимува
и птиците се раждат
сред дъх на пресни гъби
и мирис на сено

там времето е старо
и тихичко накуцва
водата е от извор
и засища

а къщата е бяла
като баба

БЯЛО

тази утрин
е толкова хубава

тиха като цвете
чиста като болка
и истинска до прималяване
очите ми изгряват
в такава утрин бяла
и бели са конете ми
препускащи на воля

тази утрин е толкова бяла
че в нея се ражда
душата ми
